

Aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Haarlem, 20 april 2016

Geachte heer Asscher,

Per 1 januari jl. ben ik begonnen met mijn opdracht als verkenner seizoensgebonden arbeid. Mijn opdracht is bij belanghebbenden te inventariseren tegen welke problemen men aanloopt als het gaat om seizoensarbeid in relatie tot de zogenoemde ketenbepaling in de Wwz, wat hiervan de achtergrond is en wat de stand van zaken is in de onderhandelingen tussen partijen om te komen tot een oplossing binnen de wet.

Tevens moet ik bezien wat de mogelijkheden zijn om, waar nodig, een "zetje" te geven in die onderhandelingen. In mijn taakopdracht heb ik meegenomen dat ik ook eventuele aanpassingen van de wet zou kunnen voorstellen.

U heeft mij gevraagd voor 1 mei te rapporteren over mijn bevindingen als verkenner. Inmiddels heb ik mijn werkzaamheden als verkenner afgerond.

Ik heb, zoals blijkt uit de bijgaande rapportage vele gesprekken gevoerd op centraal en decentraal niveau. Soms met sociale partners afzonderlijk, soms met hen gezamenlijk.

In alle gesprekken heb ik aangedrongen op hervatting van, of beginnen met de decentrale gesprekken; steeds vergezeld van het aanbod daarbij behulpzaam te zijn. Dat heeft in de meerderheid van de sectoren inmiddels tot nadere gesprekken geleid, waarvan de uitkomst op dit moment, 20 april, in een aantal gevallen nog niet bekend is, omdat de cao-onderhandelingen in algemene zin nog niet afgerond zijn.

In veel gesprekken is het voorbeeld van de overeenkomst in de Land- en Tuinbouw die inmiddels is afgerond, aangereikt als voorbeeld van een oplossing binnen de wettelijke mogelijkheden. De overeenkomst in deze zeer seizoensgevoelige sector geeft aan dat waar daartoe bereidheid is aan beide zijden, een oplossing binnen de wettelijke mogelijkheden gevonden kan worden. Ook in andere sectoren moet het volgens mij mogelijk zijn in vergelijkbaar constructief cao-overleg tot oplossingen voor de seizoensproblematiek binnen de Wwz te komen.

In de paragraaf 5 van mijn rapport (conclusies en aanbevelingen), constateer ik derhalve dat op zich aanpassing van de wettelijke bepalingen niet strikt noodzakelijk is, maar dat te overwegen valt in overleg tussen kabinet en sociale partners de ketenbepaling toch enigszins aan te passen, zodat het bereiken van overeenstemming wat eenvoudiger wordt.

Het verdient voorts aanbeveling dat partijen in de Stichting van de Arbeid de aangesloten organisaties stimuleren constructief overleg te voeren over maatwerk rond seizoensarbeid.

Hoogachtend,

L.J. de Waal